

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5635/2021
12.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Бодловић адвокат из ..., против тужене Општине ..., коју заступа Правобранилаштво Општине Бачка Паланка, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1557/2019 од 19.01.2021. године, у седници већа одржаној 12.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1557/2019 од 19.01.2021. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Новом Саду Гж 1557/2019 од 19.01.2021. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 256/17 од 04.10.2018. године у ставу другом и четвртом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 73.597,31 динара, у року од 8 дана од дана пријема отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 256/17 од 04.10.2018. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде материјалне штете исплати тужиоцу износ до 125.973,18 динара са законском затезном каматом од 12.04.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу почетка рачунања законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете за период од 17.08.2015. године до 12.04.2018. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 94.238,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате обрачунате на трошкове парничног поступка од дана пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1557/2019 од 19.01.2021. године усвојена је жалба тужене и преиначена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 256/2017 од 04.10.2018. године у побијаном усвајајућем делу, тако што је одбијен тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 125.973,18 динара са законском затезном каматом од 12.04.2018. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што из навода ревизије произилази да се предлаже одлучивање о истој и као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, ради усаглашавања судске праксе.

Имајући у виду постојање другачијег становишта о основу одговорности тужене, израженог у правноснажној пресуди Основног суда у Бачкој Паланци П 566/2016 од 12.04.2017. године на коју се ревидент позива, а којом је досуђена накнада нематеријалне штете проистекла из истог штетног догађаја као у овом спору, Врховни касациони суд налази да су у конкретном случају испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, због потребе уједначавања судске праксе и правилне примене материјалног права.

Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 16.08.2015. године дошло је до оштећења путничког возила марке „...“ тип ..., рег. ознака-... у власништву тужиоца, паркираног на обали реке Дунав поред пута за викенд насеље у До незгоде је дошло када се услед невремена и јаког ветра једно стабло дрвета врбе које се налазило у близини обрушило и пало на возило тужиоца. Том приликом је повређен и син тужиоца који се налазио поред возила. Након што су му саниране повреде у Служби хитне медицинске помоћи, син тужиоца је поводом овог догађаја дао изјаву службеним лицима ПУ Нови Сад, Полицијске станице у Бачкој Паланци. Наредног дана службена лица ПС у Бачкој Паланци су изашла на лице места и фотографисала оштећено возило, о чему је сачињен службени извештај. Место на коме је возило било паркирано није било означено као паркинг место. Компанија „Дунав осигурање“ АДО Нови Сад, код које је возило било осигурано, саставила је записник о оштећењу возила са констатованим оштећењима (делови за замену и делови за поправку). На основу наведеног записника о оштећењу возила трошкови поправке у овлашћеном сервису за

возила „...“ износили би 369.452,26 динара. Вештачењем вештака за област машинства од 12.04.2018. године утврђено је да је вредност возила у време настанка штете износила 144.464,66 динара и да с обзиром на висину трошкова поправке који превазилазе вредност возила, иста није исплатива, па је утврђена економски тотална штета у износу 125.973,18 динара, као стварна штета.

Из правноснажне пресуде Основног суда у Бачкој Паланци П 566/2106 од 12.04.2017. године утврђује се да је тужена обавезана на исплату накнаде нематеријалне штете ББ, сину тужиоца, по основу претрпљених физичких болова и страха поводом овог штетног догађаја, уз утврђење одговорности тужене за насталу штету.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредаба члана 2. став 1. и 3, члана 3. став 1. тачка 12, члана 4. став 1. и 3. и члана 32. став 3. Закона о комуналним делатностима, као и члана 20. став 1. тачка 5. и 11. Закона о локалној самоуправи, утврдио да постоји одговорност тужене за насталу штету и обавезао тужену на исплату досуђеног износа опредељеног према налазу вештака, на основу члана 154, 155, 184, 185. и 189. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд није прихватио правно становиште нижестепеног суда, налазећи да је засновано на погрешној примени материјалног права. По становишту тог суда, применом правила о терету доказивања из члана 228. и 231. Закона о парничном поступку тужилац није доказао постојање узрочно - последичне везе између радњи тужене и штете коју тражи у овом поступку, па је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепена пресуда донета погрешном применом материјалног права.

Одредбом члана 184. Закона о облигационим односима прописано је да предузећа и друга правна лица која врше комуналну или другу сличну делатност од општег интереса одговарају за штету ако без оправданог разлога обуставе или нередовно врше своју услугу.

Одредбама члана 2. став 1 и став 3. тачка 12, члана 3. став 1. тачка 12, члана 4. став 1. и 3, члана 32. став 3. Закона о комуналним делатностима („Сл.гласник РС“, бр. 88/2011), као и члана 20. став 1. тачка 5. и 11. Закона о локалној самоуправи („Сл. гласник РС“, бр.129/2007, 83/2014 -др. Закон), цитираним у првостепеној пресуди, дефинисане су делатности на које се примењује овај закон (између осталих и одржавање јавних зелених површина), послови који се у том смислу обављају, услови за обављање, права и обавезе корисника комуналних делатности, обезбеђење материјалних средстава, надзор и остала питања од значаја за правилно функционисање и обављање комуналних делатности, као и овлашћења и дужности органа локалне самоуправе у циљу правилног и благовременог обављања ових делатности у циљу остваривања и задовољавања разних животних потреба физичких и правних лица.

Имајући у виду наведене законске одредбе, правилно је првостепени суд закључио да у овом случају постоји одговорност тужене за штету коју је тужилац претрпео на возилу с обзиром да се догађај одиграо на територији насељеног места Општине Бачка Паланка која делатност од општег интереса, одржавање зеленила и јавних површина, није обављала у складу са повереним надлежностима. Како је тужена одговорна за уређење, текуће и инвестиционо одржавање, реконструкцију и санацију зелених рекреативних површина и приобаља, што по самом закону представља комуналну делатност из изворног делокруга јединица локалне самоуправе, а није предузела потребне мере за уклањање извора опасности јер је стабло врбе пало услед снажног невремена и ветра, супротно закључку другостепеног суда, узрочно-последична веза између радњи односно пропуштања тужене да уклони стара и оштећена стабла и штете, постоји.

Висина штете правилно је утврђена вештачењем по принципу тоталне штете, с обзиром да трошкови поправке превазилазе вредност возила па иста није економски исплатива. Стога је правилно тужена обавезана на исплату досуђеног износа применом чланова 154, 155, 184. и 185. став 3. и 4. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је на основу члана 165. став 2. у вези члана 153, 154. и 163. став 1. и 2. ЗПП, па су тужиоцу досуђени трошкови за састав ревизије 12.000,00 динара, таксе за ревизију 24.638,92 динара и таксе за ревизијску одлуку 36.958,39 динара, све према Адвокатској тарифи важећој у време изјављивања овог правног лека, као и важећој Таксеној тарифи.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић